

I'll sing to the horizon

tiden är en gåta
människan är en gåta
du är nära
och vid horisonten finns en fäll

Skimrande vävnad

svävande själ
vilar i mitten
fri från känslor, tankefri
bär bud om mig själv
när du kommer springande
med leende ögon

solbestänkta vingar
lämnar gyllene droppar
av verklighet
bortom verklighet
med klang av sidensilver
i vårt nu

Du

jag ritar en linje
vackert böjd
över hela rummet
och där finns allt
universum och jag
och det mystiska
och det ömtåliga
ditt hjärta i mitt

Ett minne till dig

du kom och öppnade
själen för vindens
varma viskningar
en virvelvind
fick tag i mitt hjärta
en värmande eld
fyllde mitt bröst
dina gåvor var du
dina gåvor var du